

Ο Μητρ.Βεροίας στον Πολυαρχιερατικό εσπερινό στην Καβάλα

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Καβάλας την Τετάρτη 26 Δεκεμβρίου τελέστηκε πολυαρχιερατικός εσπερινός επί τη μνήμη του Αγίου Στεφάνου του πρωτομάρτυρος και αρχιδιακόνου, εορτή κατά την οποία άγει τα ονομαστήριά του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φιλίππων κ. Στέφανος.

Χοροστάτησε και κήρυξε το θείο λόγο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ενώ συγχοροστάτησαν οι Σεβασμιώτατοι Ζιχνών κ. Ιερόθεος, Μποτσουάνα κ. Γεννάδιος και Φιλίππων κ. Στέφανος.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου

«Φωτός θεωρίας, ούρανῶν σοι πα-ραδόξως άνοιγέντων, έτυχες, Στέφανε, άρχή μαρτύρων καί καύ-χημα».

Πρίν άπό λίγες ήμέρες οί άγραυ-λοϋντες ποιμένες τής Βηθλεέμ εί-δαν

άνεωγμένους τούς ούρα-νούς και τούς άγγέλους του Θεού άνα-βαίνοντας και καταβαίνοντας, και ψάλοντας τό «Δόξα έν ύψί-στοις Θεῶ και επί γῆς ειρήνη έν άνθρώ-ποις εύδοκία».

Και σήμερα ένας άγγελος τῆς Έκ-κλησίας, ο πρωτοδιάκόνος της Στέφ---φανος, δοξάζει τόν Θεό μέ τήν όμολογία τῆς πίστεως του στόν Υίο του, τόν Κύριο ήμῶν Ίησοῦ Χριστό, ένώπιον τῶν άρχόντων τῶν Ίουδαίων, και άξιώνεται νά δει άνοικτούς τούς ούρανοῦς και τόν Υίο του Θεού νά κάθεται έκ δεξιῶν του Πατρός του.

Ο πρωτοδιάκονος Στέφανος βλέ-πει σήμερα Έκεινον, πού δέν θέ-λη---σαν νά δοῦν οί άρχοντες τῶν Ίου-δαίων, έρευνώντας τίς Γραφές και τίς προφητείες. Έκεινον, πού δέν θέλησαν νά δοῦν, όταν κυ-κλο-φοροῦσε άνά-με--σά τους, διδά-σκο-ντας τόν λαό. Έκεινον, πού δέν θέ-λησαν νά πιστεύσουν ως Υίο του Θεού, όταν θε-ρά-πευε τίς άσθέ-νειές τους και άνι-στοῦσε τούς νε-κρούς τους. Έ-κει--νον, πού δέν θέ-λησαν νά παραδεχθοῦν, ὅ-ταν, πα-ρά τόν έσφραγισμένο τά-φο και τή φρουρά πού τόν έπι-τη-ροῦ-σε, άνα-στήθηκε τριήμερος και άνε-λή-φθη στή συ-νέχεια στοῦς οὔ-ρα-νοῦς.

Ο πρωτοδιάκονος Στέφανος βλέ-πει Έκεινον, ο οποίος κατά τήν υπό--σχεσή του, μετά τήν άνάληψή του, στέλνει τόν Παρά-κλητο πού σο-φίζει τούς άγραμμάτους μαθη-τές του και τούς καθιστᾶ διαπρυ-σί-ους κήρυκες του Εὐαγγελίου του.

Ο πρωτοδιάκονος Στέφανος βλέ-πει τόν Χριστό στόν οὔρανό, έκ δε-ξιῶν του Πατρός του, γιατί τόν πί-στευσε και για τήν άγάπη του κρά-τησε τήν ψυχή του καθαρή από του κόσμου, καθαρή από τήν ά-μαρ-τία και τήν ύποκρισία· καθα-ρή από τή δῆθεν πίστη, πού στήν πραγ-ματικότητα εἶναι άπιστία, για----τί θέτει τά πάντα κάτω από τόν έλεγχο τῆς λογικῆς και τῆς άν-θρω---πίνης κρίσεως, άρ-νού-μενη στήν πραγματικότητα τήν άγάπη του άπερινοήτου Θεού, ο οποίος κα-ταργεῖ μέ τήν άγάπη του τά ὅρια τῆς άνθρωπίνης λο-γικῆς και άνοίγει νέους δρόμους προκειμέ-νου νά άποκαταστήσει τόν πεπτω-κό-τα άνθρωπο στήν κοι-νωνία μαζί του.

Ο πρωτοδιάκονος Στέφανος βλέ-πει τόν Χριστό έν δεξιᾶ του Πα-τρός, γιατί διαθέτει τήν καθαρó-τη-τα πού καθιστᾶ τόν άνθρωπο ίκα-νό νά δει τόν Θεό. Διό-τι ή κα-θα-ρό-τητα τῆς ψυχῆς και του σώ-μα-τός του εἶναι αύτή πού τόν κάνει νά μή δι-στάσει νά όμο-λο-γήσει τήν πί-στη και τήν άγάπη του στόν Χρι-στό, άν και γνω-ρίζει ὅτι αύτή ή όμο-λογία θά έχει ως συνέπεια τό μαρτύριο. Διότι κα-θαρότητα ση-μαί-νει νά μήν έχεις κα-νένα δεσμό μέ τόν κό-σμο και τά συμφέροντά του, νά μήν έχεις κα-μία έξάρτηση από τήν ύλη και τήν άμαρτία, νά μήν έχεις κα-νένα σύν-δεσμο μέ τίς γήινες άπο--λαύσεις και ήδονές, άλ-λά νά έχεις

συνει-δο---ποιήσει ότι «τό πο-λί-τευ-μά» σου «έν ούρανοῖς ύπάρχει».

Ό πρωτοδιάκονος Στέφανος βλέ-πει άνεωγμένους τούς ούρανούς, γιατί δέν ύπάρχει τίποτε νά τόν χω--ρίζει από αυτούς. Ζεῖ στους ού-ρα--νούς ἤδη από αὐτή τή ζωή. Ζεῖ τήν έμπειρία τῆς ἀγά-πης τοῦ Θεοῦ πού ἀποκαλύπτει τή δόξα του στους πι-στούς καί έκλε-κτούς δού-λους του. Καί αὐτή εἶναι ἡ βασική του δια-φο--ρά μέ τούς ἄρχοντες τῶν Ἰου-δαίων πού τόν ἀνακρίνουν, ἀλλά δέν μποροῦν νά κατανοήσουν ὅσα τούς λέγει.

Αὐτή εἶναι ἡ διαφορά του μέ τούς ἄρχοντες τῶν Ἰου-δαί-ων, πού, ένῶ ἔχουν μάτια, δέν μπο-ροῦν νά δοῦν, γιατί αὐτά εἶναι κλει--στά, εἶναι τυφλωμένα από τήν κα-κία καί τή σκληρότητα πού αὐτή προκαλεῖ στήν ψυχή τοῦ άν-θρώ-που.

Αὐτή εἶναι ἡ διαφορά του, ἀδελ-φοί μου, καί από τόν σύγχρονο άν-θρωπο, καί από πολλούς συναν-θρώ-πους μας, έκτός καί, δυστυχῶς, με-ρικές φορές καί έντός τῆς Ἐκ-κλη--σίας, πού ἀμφισβητοῦν τόν Θεό, πού ἀμφιβάλλουν γιά τήν ὑπαρξή του, πού ἀρνοῦνται τά θαύματά του, πού δέν τόν αἰσθά-νο--νται στή ζωή τους, παρότι με-ρι-κές φορές δη-λώνουν ὅτι πιστεύ-ουν στόν Θεό.

Καί τό έρώτημα πού τίθεται εἶναι τί πιστεύουν καί πῶς πιστεύουν; Τί πιστεύουμε καί πῶς πιστεύ-ου-με;

Γιατί δέν ἀρκεῖ μία πίστη σέ μία ὑπερβατική δύναμη, δέν ἀρκεῖ μία ἀόριστη πίστη σέ ἕνα Θεό, πού βρί-σκεται μακριά μας. Δέν ἀρκεῖ μία πίστη πού μᾶς έπιτρέπει νά ζοῦ-με ὅπως θέλου-με, νά ζοῦμε μέ-σα στά πάθη καί τίς ἀδυνα-μίες μας πού σκο-τί-ζουν τόν νοῦ μας καί τυ-φλώ-νουν τά μάτια μας, γιατί μία τέ-τοια πίστη δέν θά μᾶς έπιτρέψει ποτέ νά ἀντιληφθοῦμε τήν παρου-σία τοῦ Χριστοῦ καί νά τόν δοῦμε.

Γιατί, εάν δέν ἔχουμε τόν Χριστό μέσα μας, εάν δέν τόν γνωρίζουμε μέ τήν πίστη μας καί μέ τήν έφαρ-μογή τῶν έντολῶν του, εάν δέν πι--στεύουμε τήν ὑπόσχε-σή του ὅτι «οἱ καθαροί τήν καρδιά τόν Θεόν ὄψονται», τότε καί νά τόν δοῦμε ένώπιόν μας δέν θά τόν ἀναγνω-ρί--σουμε, ὅπως συνέβη, ἀδελφοί μου, μέ τούς Γραμματεῖς καί τούς Φαρισαίους καί τούς λοιπούς ἄρ-χο-ντες τῶν Ἰουδαίων.

Γι' αὐτό, τιμώντας σήμερα τόν ἅ-γιο πρω-το--μάρτυρα καί πρωτο-διά-κονο Στέ-φανο, τόν προστάτη τοῦ σε-πτοῦ ποι-με-νάρ-χου σας, Σεβα-σμιω--τά-του Μη--τροπολίτου Φιλίπ-πων, Νεα-πό-λεως καί Θάσου κυ-ρίου Στεφάνου, ἀγαπητοῦ έν Χρι-στῶ ἀδελφοῦ, μέ τόν ὁποῖο συν-δεόμεθα από πολ-λῶν έτῶν, από τήν περίοδο κατά τήν ὁποία καί οἱ δύο διακονού-σα-με στήν Ἱερά Μη-τρό-πολη Θεσσα-λο-νίκης, καί ὁ ὁποῖ-ος φέρει τό ὄνομα τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος καί ἀρχιδιακόνου Στεφάνου καί ἄγει αὔριο τά ὄνο-μαστήριά του, θά ἤθελα πρωτί-στως νά τόν

εὐχα-ρι-στή-σω θερ-μό-τατα γιά τήν εὐγενῆ καί φιλά-δελ-φο πρόσκλησή του καί τήν τιμή νά χοραστήσω ἀπόψε στόν πανηγυ-ρικό ἑσπερινό τῆς ἑορτῆς καί νά ἀπευθυνθῶ στήν ἀγάπη σας, ἀλλά καί νά τοῦ εὐχηθῶ ἀπό καρδίας ὁ ἅγιος πρωτομάρτυς καί πρωτοδιά-κονος Στέφανος νά τόν ἐνισχύει καί νά τόν ἐνδυναμώνει πάντοτε στήν ἀρχιερατική του διακονία γιά νά εὐγγελίζεται καί ἐκεῖνος τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καί νά δίδει τή μαρτυρία τῆς πίστεως καί τῆς ἀλη-θείας του, τήν ὁποία ἔχει ἀπόλυτη ἀνάγκη ἡ ἐποχή μας καί ὁ κόσμος μας, καί νά τόν ἀξιώνει, διά τῶν πρεσβειῶν του, νά βλέπει ἀνεωγ-μέ-νους τούς οὐ-ρανοὺς καί νά με-τα-δίδει αὐτή τή χάρη καί στό εὐ-σεβές πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μη-τρο-πό-λεώς του, σέ ὅλους ἐσᾶς, ἀδελ-φοί μου.

Καί εὐ-χομαι ἀκόμη ἡ κα-θαρότητα τῆς ζωῆς καί ἡ πίστη τοῦ ἑορτα-ζο-μέ-νου ἁγίου πρω-τομάρτυρος Στε-φά-νου νά μᾶς ἐμπνέουν πάντοτε, ὥστε νά μπορέσουμε ὅλοι, μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, νά δοῦμε τόν Χρι-στό μέσα στήν ψυχή μας καί στή ζωή μας, ἀλλά καί νά ἀξιω-θοῦ-με νά τόν συνα-ντή--σουμε, ὅταν μᾶς κα-λέσει, καί ἐν τῇ δόξῃ του στόν οὐρανό.